

PROJEKT LEONARDO DA VINCI PARTNERSTVA

**«HANDISSIG» VZDELÁVANIE PRACOVNÍKOV SEKTORA SOCIÁLNYCH SLUŽIEB VEREJNÉHO ZÁUJMU
NA UVEDOMENIE SI ŠPECIFÍK ZDRAVOTNÉHO POSTIHNUTIA»**

**Zápis zo stretnutia projektu
20. – 21. marca 2013
Namur, Belgicko**

Účastníci stretnutia:

<ul style="list-style-type: none"> Družstvo pre rozvoj zamestnanosti v službách starostlivosti o človeka /Coopérative pour le développement de l'Emploi dans les services à la personne/ (CDE SAP) – Francúzsko 	<ul style="list-style-type: none"> Thierry Sarkissian Laurent Bonnet Néry Aidoud Christian Caze Jean-Luc Lareau
<ul style="list-style-type: none"> Zväz inštitúcií a špecializovaných služieb pomoci pre dospelých a mládež /Fédération des Institutions et Services Spécialisés d'Aide aux Adultes et aux Jeunes/ (FISSAAJ) - Belgicko 	<ul style="list-style-type: none"> Christine Lefèvre Jean Dufour Catherine Goossens Benoit Marthus Patrick Meunier Jean-Pierre Nicaise Pascale Tomsin Monique Christiaens Eric Degimbe
<ul style="list-style-type: none"> Zväz zrakovo postihnutých Francúzska /Fédération des aveugles et handicapés visuels de France/ (FAF) - Francúzsko 	<ul style="list-style-type: none"> Céline CHABOT Nicole MATHIEU Valérie PAROLA Valérie ROMILLON
<ul style="list-style-type: none"> Agentúra RRI, s.r.o - Slovensko 	<ul style="list-style-type: none"> Jana Lednická Lýdia Hlušková Peter Podhorský Viliam Turičik Mária Vráblová

Koordinátor projektu - Coopérative pour le développement de l'Emploi dans les services à la personne

Účastníkov tohto nadnárodného stretnutia projektu «Handissig» prijalo vedenie a pracovníci Zväzu inštitúcií a špecializovaných služieb pomoci pre dospelých a mládež /Fédération des Institutions et Services Spécialisés d'Aide aux Adultes et aux Jeunes/ (FISSAAJ).

Stretnutie sa začalo vystúpením pani Christine Lefèvre, ktorá privítala zástupcov jednotlivých partnerov, predstavila pripravené dokumenty a v krátkosti predstavila Zväz inštitúcií.

Predstavenie sa účastníkov stretnutia:

- FISSAAJ : služby pomoci v bežnom živote, služby pomoci v otvorenom prostredí, ...
- CDE SAP: zamestnanci družstva a samo-podnikatelia v sektore SSČ
- FAF: Céline CHABOT (poverená vedením oddelenia rozvoja), Nicole MATHIEU (dobrovoľníčka), Valérie PAROLA (prezidentka FAF v Nice) a Valérie ROMILLON (FAF Nice).
- Agentúra RRI, s.r.o.: Jana LEDNICKÁ a Mária VRÁBLOVÁ (pracovníčky Agentúry), Lýdia HLUŠKOVÁ, Peter PODHORSKÝ a Viliam TURIČÍK (dobrovoľníci).

Christine dala slovo Thierrymu Sarkissianovi, vedúcemu oddelenia rozvoja CDE SAP (vedúci partner projektu), ktorý pripomenul program pripravený na toho projektové stretnutie.

Pripomenutie cieľov projektu:

Projekt «Handissig» sa zameriava na:

- ⊙ *vykonanie inventúry pomôcok/postupov/vzdelávania, ktoré pomôžu uvedomiť si zdravotné postihnutie v povolaniach sektoru SSIG*
- ⊙ *vytvorenie pomôcok na zvýšenie povedomia pre zamestnávateľov a zamestnancov*
- ⊙ *napomôcť lepšiemu uvedomeniu si zdravotného postihnutia ľuďmi pracujúcimi v sektore SSIG*
- ⊙ *vytvorenie siete profesijných organizácií, ktoré si chcú vymieňať skúsenosti a zaviažu sa k lepšiemu vnímaniu zdravotného postihnutia vo vnútri sektora.*

Prostriedky, ktoré treba zaviesť do praxe: aktivity výmen

Nadnárodné stretnutia, ktoré umožnia partnerom vymeniť si názory a skúsenosti vo vyššie predstavených a konfrontovať situáciu v jednotlivých krajinách. Tieto stretnutia budú zároveň priestorom na vzájomné poskytnutie si metód a nástrojov.

Teraz sa nachádzame na prvom nadnárodnom stretnutí, ktoré nasleduje po úvodnom stretnutí projektu, konanom v decembri 2012 v Paríži.

Pripomenutie výsledkov a produktov:

VÝSLEDKY A PRODUKTY
Európska inventúra existujúcich pomôcok, postupov a vzdelávania, ktoré berú do úvahy zdravotné postihnutie v povolaniach SSIG
Otvorenie informačného priestoru na internete
Súbor pomôcok na zvýšenie povedomia určených pre zamestnávateľov a pracovníkov v sektore SSIG
Priebežná hodnotiaca správa o projekte
Návrhy ako si môžu pracovníci SSIG lepšie uvedomiť zdravotné postihnutie
Brožúra o záveroch projektu
Záverečná hodnotiaca správa

Prebratie otázky power-pointových prezentácií partnerov

Všetky prezentácie partnerov boli spracované podľa predloženého vzoru a nachádzajú sa v Dropboxe.

Prebratie otázky priestoru vytvoreného pre projekt

Dropbox špeciálne vytvorený pre projekt je zriadený, partneri doň ešte nemajú vstup, to musia oznámiť Céline a tá ich vyzve aby sa pripojili. Súbor Dropbox bude mať inú skladbu, aj s fotografiami/komunikáciou,...

Plán komunikácie a návrh loga

V projekte by sa malo jednať o internú a externú komunikáciu:

- Interná :
 - o určená pre vašich členov/členov vašej siete: publikácie, newslettere, ...
 - o určená pre vašich partnerov
- Externá : určená pre širokú verejnosť a pre subjekty pôsobiace v sociálnom odvetví

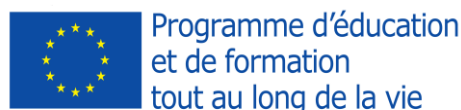
Bolo pripomenuté, že každý prvok týkajúci sa komunikácie musí byť oznámený CDE SAP, ktoré sa o tom zmieni v priebežnej správe.

Céline pripomenula, že každý dokument musí obsahovať logo programu (viď. v hlavičke zápisu) a nasledovný text:

Text z našej zmluvy:

Príjemca je povinný zverejniť informáciu o podpore poskytnutej v rámci Programu celoživotného vzdelávania vo všetkých šírených alebo zverejnených dokumentoch, v každom produkte alebo materiáli, ktorý bol vytvorený s podporou grantu, v každom vyhlásení alebo rozhovore pre médiá. Toto vyhlásenie, ktoré sa musí objaviť v každej publikácii – vrátane tých, ktoré sú zverejnené na internete – týkajúce sa finančnej pomoci poskytnutej Európskou komisiou musí obsahovať aj informáciu, že za obsah produktu zodpovedá výlučne autor a Európska komisia ani Národná agentúra nenesú zodpovednosť za použitie týchto informácií. Každá publikácia musí obsahovať údaje v súlade s príručkou o vizuálnej identite programu, ktorú pripravila Európska komisia.

«Ce projet a été financé avec le soutien de la Commission européenne. Cette publication (communication) n'engage que son auteur et la Commission n'est pas responsable de l'usage qui pourrait être fait des informations qui y sont contenues».

"Tento projekt bol financovaný s podporou Európskej Komisie. Táto publikácia (dokument) reprezentuje výlučne názor autora a Komisia nezodpovedá za akékoľvek použitie informácií obsiahnutých v tejto publikácii (dokumente)".

Nakoniec, aby boli dokumenty čo najviac dostupné, predovšetkým pre ľudí vybavených hlasovým systémom, požaduje sa od partnerov, aby dokumenty zverejňovali vo verzii word a nie v pdf.

FAF mala za úlohu považovať o logu pre projekt. Logo malo, ako to vysvetlila Céline Chabot, spĺňať určité kritériá: byť jasným, reprezentovať projekt, neobsahovať text, ktorý by nebol zrozumiteľný v jednotlivých jazykoch.

Boli navrhnuté nasledovné dve logá:

Prezentácia prác na inventúre pomôcok, praktík a vzdelávania

Čo robiť s týmito hárkami? Ako analyzovať inventúru?

Mala by sa spracovať syntéza/zhrnutie.

Urobiť zoznam všeobecných tém (poznať, pochopiť, komunikovať, ...) a potom urobiť rozdelenie podľa zdravotného postihu.

Pracovníci v sektore SSČ boli požiadaní, aby sa vyjadrili, aké sú ich potreby v súvislosti s týmito hárkami.

Bolo navrhnuté, aby sme sa pýtali, aké sú dôležité témy z pohľadu pomoci/poradenstva/doprovodu: preprava/pohyb, komunikácia, ...

Zmapovanie názorov užívateľov služieb a pracovníkov: čo by ste chceli, aby sa poskytovalo ako vzdelávanie/informácie?

FISSAAJ: plán vzdelávania zostaviť podľa týchto zmapovaných odpovedí: poznatky – zručnosti a postoje/správanie.

Je dôležité vychádzať z potrieb, urobiť analýzu potrieb úkonov.

Urobiť zmapovanie nadobudnutých kompetencií (P-Z-P).

Bola položená otázka, kto bude využívať tieto vytvorené pomôcky: zamestnávateľ a zamestnanec?

Položená je aj otázka kvality, bolo by treba priviesť zamestnávateľov k uvedomeniu si potreby takéhoto vzdelávania. A zamestnávateľ to potom prenesie na zamestnancov.

Je dôležité, aby zamestnávateľ pochopil v čom je to pre neho dôležité.

Bol pripomenutý rozdiel medzi službami starostlivosti o ľudí a službami pomoci v domácnosti. Z hľadiska tohto delenia sú si Francúzsko a Belgicko dosť blízke.

Na Slovensku sú obce povinné poskytovať ľuďom túto službu v domácnosti. Títo pracovníci môžu poskytovať rozsiahlejšie služby, môžu napríklad okúpať osobu, o ktorú sa starajú. Nazývajú sa «opatrovatelia». Musia absolvovať minimálne 3 mesačný kurz. Jana vyhľadá o tomto vzdelávaní viac informácií.

Existuje vzdelávanie v rozsahu 220 hodín, ponúka ho napríklad Červený kríž na Slovensku a s týmto kurzom môže opatrovateľ pracovať aj v zahraničí.

Prezentácia pomôcok na hodnotenie

Bola predstavená pomôcka na hodnotenie (dotazník), bude sa používať po každom stretnutí.

Odsúhlasenie akčného plánu na obdobie marec – máj 2013

Práce na mapovaní vzdelávania musia pokračovať aj naďalej. Je poskytnutý len jeden hárok od slovenského partnera, treba spracovať ďalšie. Francúzsko a Belgicko považujú tiež nad ďalšími hárkami.

Bolo by treba urobiť aj zmapovanie potrieb (zamestnávateľa a zamestnanci) každým partnerom.

FISSAAJ pošle v krátkej dobe svoje mapovanie aj s popisom Poznatky – Zručnosti a Postoje/správanie sa.

Vytvorené dokumenty je treba zaslať Céline do 15. mája 2013.

(Céline si overí veci v referenčnom dokumente kvality, ktorý spracoval FAF).

Budúce stretnutie sa odsúhlasilo na dátum 30. a 31. mája 2013 v Bratislave. Stretnutie sa ukončí v piatok o 14.00 hodine, aby tí, ktorí chcú odcestovať v piatok večer, mali čas na prepravu na letiská.

Céline sa skontaktuje s Úniou nevidiacich a slabozrakých Slovenska (UNSS) a s inými partnermi v Bratislave a požiada o odporúčanie hotelov a rokovacej miestnosti.

Jana požiada ostatných partnerov, aby do 28. marca nahlásili počet svojich zástupcov na stretnutí na Slovensku.

Stretnutie v Marseille je už v tejto dobe odporúčané na druhý týždeň októbra. Thierry navrhne presný dátum dvoch dní rokovania v krátkej dobe.

Ukončenie dňa

La Passerelle

Návšteva v stredu, 20. marca 2013

Prijatie pánom Jeanom DUFOURom (riaditeľom)

Chránené bývanie začlenené do všeobecného projektu.

Čo je to la Passerelle = prechodový mostík?

Zariadenie La Passerelle je určené pre dospelých (mužov aj ženy), ktorí trpia ľahším alebo stredne ťažkým mentálnym postihnutím a ktorí si chcú vytvoriť nejaký životný plán, v ktorom sa la Passerelle považuje za jednu z etáp projektu životného plánu.

Aké sú hodnoty?

- Prijatie a aktívna účasť prijímateľa/klienta
- Načúvanie klienta
- Participácia rodiny klienta
- Sociálna integrácia a otvorenosť
- Právo na zmenu, na omyl, na riziko
- Nezávislosť zariadenia, participácia a kreativita pracovníkov.

Máme jeden dom pre spoločenstvo, ktoré môže tvoriť až 9 ľudí, z toho 2 na krátku dobu (skúšobná doba, rýchla pomoc), v ktorých vždy prijímateľa pomoci začínajú svoj pobyt v tomto zariadení.

Máme okrem toho aj chránené bývanie (s dohľadom), 3 jednotky života (6, 3 a 2 osoby),

ktoré sú ponúkané v druhom slede.

V tretej etape už môžu odísť títo ľudia do bežnej života a nájsť si samostatné ubytovania vonku.

Tieto 3 riešenia sa vyvíjajú, navzájom dopĺňajú, môže sa prechádzať od jedného k druhému a všetky 3 sa vzájomne dopĺňajú.

La Passerelle vytvorila službu, ktorá sa nazýva interakcia, ktorá by sa mala stať štvrtou etapou po pobyte v Passerelle.

Táto služba je teraz samostatná a ponúka individuálnu pomoc/poradenstvo, kolektívne činnosti, akcie sociálneho zamerania spoločné pre celé spoločenstvo, stretnutia, voľno časové aktivity, kultúru.

Medzi akciami sociálneho zamerania spoločné pre celé spoločenstvo existuje aj „mladý výhonok“ (la crossette), netvízum (stránka dostupná pre ľudí s mentálnym postihnutím, ktorú si oni sami vytvorili), opatrenie «vhodného prechodu» a «v stope, smere», sieť na diskusiu medzi jednotlivými službami a jednotlivými prijímateľmi.

Skĺbenie medzi komunitným domom a chráneným bývaním?

Komunitný dom sa nazýva aj «dom matka», v ktorom sú rozvíjané otázky prijatia a tvorby väzieb, ľudia majú dostatok času na «skrotnutie», a pomoc poskytnutá človeku (klientovi), aby si postupne vytváral náhľad sám na seba.

Celé toto citové ukotvenie sa vytvára v tomto dome.

Je aj určitý čas, ktorý je venovaný učeniu sa životu v kolektíve.

Klientovi je poskytnutá určitá pomoc pri vytvorení životného plánu (projektu čo urobiť so svojim životom): odkiaľ prichádza, čo prežil, aby dokázal robiť na svojom životnom pláne (pláne svojho životného uplatnenia).

Využíva sa systémová analýza na to, aby klient videl sám seba.

Postupne môže klient odísť na krátke pobyty oboznamovania sa s inými zariadeniami, medzi ktoré sa zaraďuje aj chránené bývanie.

Všetci sociálni pracovníci pracujú na koordinácii a vo všetkých organizáciách (pohotovostná služba). Taktiež sa plánuje s určitým časom na poradenstvo, zvlášť v niektorej organizácii.

Ľudia využívajúci chránené bývanie nemajú permanentnú pomoc poradcu, ale môžu požiadať o radu, ak cítia potrebu.

Poradenstvo sa robí na dohodnutom stretnutí a podľa potreby sa rozhodujú obaja (klient aj poradca).

O aký typ potrieb sa jedná? Zvládnutie bežného denného chodu, poukladania vlastných vecí, upratania, mať rámec života rešpektujúci klienta, poradiť s financiami, spravovanie vlastných zdrojov, ...

Riešia sa aj aspekty vzťahov: vzťahy so susedmi v ubytovni, s príbuznými, s priateľmi,...

Jedná sa o dohľad nad každým projektom (vodičský preukaz, prázdniny/dovolenka, ...).

A nakoniec o podporovanie vzájomnej pomoci medzi obyvateľmi toho istého domu.

Je dôležité, aby sa rezidenti podieľali aj na aktivitách mimo domova. Ujali sa slova a počúvali iných pracovníkov.

Dve obyvateľky domova sa potom ujali slova:

Michaela porozprávala o svojom dnešnom dni:

Nebola žiadna plánovaná aktivita, okrem prípravy dňa. Dostala som indické prasiatko a to mi dali do mojej garzonky. Môžem ísť aj na prechádzku, do kina, do oddelenia voľného času,... Teraz momentálne nemám prácu, predtým som mala, teraz sa ale vzdelávam, premýšľam kde sa mám orientovať.

Moja budúcnosť? Mať byť mimo tohto zariadenia Passerelle a mať prácu.

Marianna porozprávala o svojom dnešnom dni. Má svoju vlastnú izbu.

Vychovávateľia pomáhajú s prípravou jedla cez víkend, cez týždeň je tu kuchárka, ktorej môžem pomáhať (nakupovať + variť).

La Passerelle ma naučila samostatnosti, učí ma, aby som si dokázala poradiť sama.

Ja som tu už tri a pol roka, chcela by som už skúsiť nejaký byt.

Dnes ráno som bola v divadle, lebo pripravujem scénu.

Spolupracujeme s rodinou.

Klienti môžu zostať tak dlho, ako si prajú, ale nie celý život.

V tomto dome bol najdlhší pobyt 10 rokov. V apartmánach nie je stanovený limit, «najstarší» klient je tu 25 rokov. Kládne sa otázka rodiny «passerelle», väzieb.

Táto otázka väzieb je dôležitá, ale je to vzťah ako je vzťah medzi rodičom – dieťaťom. KLIENTI POTREBUJÚ NAJSKÔR VÄZBU, ABY SA POTOM MOHLI OSAMOSTATNIŤ. Opierame sa o túto väzbu, aby sme mohli experimentovať.

Každý rok alebo polrok sa prijíma nový klient, na zozname čakateľov je viacero desiatok ľudí. Klientom je dopriaty dostatok času, takže rotácia klientov je zdĺhavá. To je starosť, s ktorou sa valónsky kraj musí vysporiadať.

Pomer medzi počtom vychovávateľov a rezidentov je vysoký. Zdá sa to za danej situácie prekvapujúce.

Darí sa nám prežiť vďaka dotáciám od AWIPH (Valónskej agentúry pre integráciu osôb so zdravotným postihnutím), zamestnávaniu ľudí na dotované pracovné miesta, ale aj vďaka našim podujatiam, ktoré nám prinášajú peniaze.

Aké je vzdelanie vychovávateľov?

Od samého začiatku zdôrazňujeme vzdelávať sa. Chodíme pravidelne na školenia, zúčastňujeme sa konferencií a seminárov,....

Počas prvých rokov v Passerelle sme absolvovali množstvo školení týkajúcich sa zdravotného postihnutia (zistenie zdravotného postihnutia, vyrovnanie sa s ním, sexuálne a citové vzťahy, uvedomenie si vlastného tela, ...). Stretli sme sa s rodičmi, ktorí nám porozprávali o tom, čím prešli, ...

To všetko však nestačí, treba sa školiť aj v otázkach humánnosti (city, ...) a prispôbiť to

našej populácii (klientom).

Často k nám chodia ľudia ponúkajúci rôzne výkony/úkony/služby, ktorí nepoznajú zdravotné postihnutie. Vychovávateľa sú sprostredkovateľmi medzi rezidentmi a poskytovateľmi služieb, tí, ktorí si musia uvedomovať postih, potreby rezidentov.

Radíme aj iným poskytovateľom služieb a ponúkame riešenia na niektoré otázky, ťažkosti,.... Napríklad kuchárka požiadala o školenie zamerané na zdravotné postihnutie. Veľa kurzov je zabezpečených interne, medzi jednotlivými oddeleniami, službami.

AWIPH má katalóg vzdelávania, ale vychovávateľa nie sú s ním spokojní, lebo sú spolu-
lektormi.

Máme veľa vystúpení aj v sociálnych školách, ktoré požadujú lektorov z praxe/terénu.

Existuje analýza požiadaviek pri vstupe do tohto domu? Aké sú vaše kritériá?

Ľahký alebo stredný stupeň postihnutia a analýza žiadosti (klient chce vidieť kým sme alebo chce viac a predpokladá, že príde k nám).

Potom ho požiadame o analýzu jeho prežitej cesty , práca s rodinou, poradenské/podporné služby, ...

Popoludní sme pokračovali návštevou chráneného bývania.

Štvrtok, 21. marca 2013

Príspevok

Uvedomenie si špecifik týkajúcich sa pomoci/poradenstva príbuzným rodičov, ktorí sú osobami so zdravotným postihnutím

Anne DASNOY-SUMELL

lektorka v oblasti pomoci/poradenstva pre ľudí s mentálnym postihnutím, v oblasti citového života a sexuality.

Pôvodné vzdelanie – učiteľka na základnej škole.

Som zároveň matka mladíka trpiaceho na trisómiu (chýbajúci jeden chromozóm).

Mám dojem, že kvôli môjmu profesijnému a osobnému životu pracujem nepretržite denne 24 hodín.

Uvedomila som si, že učiteľom a rodičom chýba formácia/primerané vzdelanie. Ja som vyvinula prístup, ktorý je doplnkom k psychologickéj pedagogike.

Od začiatku sa zasadzujem v hnutí emocionálnej psychológie, ktorá sa koncentruje na dôležitosť skupiny.

Od roku 2002 pracujem v univerzitnom centre v Namure, v centre Handicape et Santé (zdravotné postihnutie a zdravie), ktoré poskytuje vzdelávanie, konzultácie a robí výskum.

Práve v takomto rámci som sa usilovala začleniť do všetkých mojich kurzov všetkých aktérov, v heterogénnych skupinách.

Ako lektorka som členom skupiny, ktorá združuje ľudí so zdravotným postihnutím, rodičov a odborných pracovníkov (všetkých odborníkov z inštitúcií, včítane vedenia, aj upratovačiek,

... a aj vychovávateľov).

Ako lektorka nedávam kurzy, vychádzam z toho, čo prežíva každý z účastníkov, radím im v tom, čo je terajšie/existujúce. Ja pracujem často v ko-animácii, aby som zostala pozorná voči skupine, jej reakciám, jej zážitkom z minulosti, ...

Skupina je živý priestor, ľudské bytosti prepojené jedna na druhú, ale nie prirodzene. Skupine treba dať zmysel, nájsť to, čo v skupine vibruje, aby sa dalo niečo vytvoriť.

Všetci prežívame podráždenia, ako ich prežívať, čo s tým robiť?

Skupina má rolu emocionálneho zosilňovača, so silou, ktorá môže byť kreatívna, ale aj deštruktívna. Mojou úlohou ako lektorky je môcť toto všetko regulovať.

Zavádzam normy, pravidlá skupiny, ktorých som garantom.

Prostredníctvom mojej funkcie ponúkam rámec dodávajúci nevyhnutnú istotu pri uvoľnení zovretia všetkých, a umožňujúci napredovanie každého.

3 hlavné pravidlá: dôvernosť, rešpektovanie slova, špecifikácia priestoru a času.

Ako lektorka som tu pre skupinu a poskytujem skupine celú sériu prvkov:

- moju odbornú prax a skúsenosť matky; pre tieto dva aspekty som v očiach účastníkov dôveryhodná.

Som veľmi pozorná na verbálne aj neverbálne vyjadrenie.

Mám svoje hranice, uznávam ich a vymenujem ich, čo má významný dopad, účastníci sa cítia isto a mne to bráni mať pocit neobmedzenej moci.

Pokúšam sa byť pozorná a kladiem dôraz na odstránenie nevy povedaných vecí alebo mnou na polovicu povedaných vecí.

Prijímam riziko, ktoré sa rodí z rozdielnosti pohľadov, skúseností, ... medzi účastníkmi, ale odmietam násilie.

Rozhodla som sa vyhnúť sa priamym konfrontáciám.

Hodnotím mieru ich emocionálnej a celkovej spokojnosti na začiatku, na konci, ale aj počas dňa.

Byť lektorom v oblasti zdravotného postihnutia znamená odvážiť sa, s dôverou pozeráť na to čo príde, včítane neočakávaných vecí. Povedať si, že to čo príde, je povedané, má svoj zmysel a nemalo by to byť spochybňované.

Odvážiť sa uznať, to čo sa stalo, akceptovať prežité veci každým jedným účastníkom.

Spoločne tvoriť v stabilnom a jasnom etickom rámci.

Nakoniec, dovolila som si mýliť sa, pretože «svoje korene získame len keď sa zasadíme».

Keď účastníci zažijú skupinový proces, dynamiku spoločného tvorenia, myslím si, že zasa oni môžu odísť na svoje životné miesto, a zažiť podobný proces.

Diskusia s účastníkmi stretnutia

Otázka: Aký podiel pripisujete individuálnym/skupinovým cieľom?

Odpoveď: Ide o dve odlišné okolnosti:

- buď mám mandát v jasne stanovenom rámci a ľudia chodia v tomto projekte individuálne. Pripomínam spoločné ciele a žiadam každého, aby predniesol konkrétne individuálne očakávania. Ja spresním, ktoré z nich budú riešené a ktoré nie sú

súčasťou tejto práce.

- alebo ma organizácie požiadajú, aby som mala prednášku/vystúpenie u nich, vtedy sa často stretnem s tímom riadiacich pracovníkov, ale aj s aktérmi z praxe, aby som jasne vymedzila požiadavku. Keď sa požiadavka veľmi vzdáľuje od mojej etiky, môjho rámca práce, odmietnem ju. Veľmi často sa v oblasti citového života a sexuality pozývajú lektori, aby pripomenuli nejakú tému, avšak bez skutočného záujmu o zmenu postupov.

Ot.: Aká veľká je skupina?

Od.: 15 – 20 ľudí maximálne, pretože ja pracujem skupinovo, v malých skupinách a individuálne.

Aby ste vytvorili dynamiku, treba mať dostatočný počet účastníkov.

Ot.: Aká je dĺžka?

Od.: Minimálne 3 dni, základné vzdelanie a potom udržiavať dohľad/sledovať, so skupinovými stretnutiami, 3 alebo 4 krát do roka.

Veľmi silne vyžadujem heterogénne skupiny, to je podstatné. Rodičia a odborní/profesionálni pracovníci si nemôžu rozumieť, ak sa nestretnú.

Ot.: Ako merať napredovanie, vývoj dosiahnutý u účastníkov z dlhodobého hľadiska?

Od.: Počas sledovania, a práve preto odmietam zasahovať v etape sledovania. V tímoch, ktoré majú nejaký projekt, dynamika a vývoj sú teda možné.

Napredovanie je možné len pokiaľ je navodená vzájomná dôvera a nie v atmosfére kontroly. Ľudia musia veriť v zmenu, v to, že vývoj/napredovanie je možné.

Ot.: Úvaha ako otázka: hovoríte, že je dôležité začleniť rodičov, vo Francúzsku by sa to dalo len ťažko urobiť.

Od.: Vo Francúzsku sa často hovorí, že rodičia sú nanič, treba ich vylúčiť zo systému. Teraz ich však opäť vyzývame. Rodičia sú experti na svoje deti, oni sú vodiacou niťou kontinuity.

Ako matka som napočítala, že môjmu synovi sa venovalo 300 odborníkov. Každý odo mňa čakal, že sa zdôverím a teraz som unavená a už nemienim chodiť za týmito odborníkmi, ktorí ma nudia.

Ako rodič som mala šťastie, že mi bola poskytnutá pomoc pre mladistvých, služba, ktorá radí/podporuje rodičov v rodine. Títo odborníci, bez toho aby sa vmiešali, vtierali, rešpektovali moju samostatnosť, moju nezávislosť, moje miesto matky. Naučili ma byť v jadre projektu môjho syna, s mojím synom a to, že nie odborníci rozhodujú.

Možnože rodičia nevedia aké je ich miesto, ako podporiť svoje dieťa, ...

Možnože sa rodič stretol s odborníkmi, ktorí si osvojili rozhodovať za neho pokiaľ ide o jeho dieťa.

Ja robím školenia aj vo Francúzsku, tam je skúsenosť s inštitúciami iná.

V Belgicku existuje zdravotnícko-spoločensko-pedagogický fond. Človek musí byť vždy stredobodom a všetci odborní pracovníci pracujú spoločne.

Ot.: Jedným z cieľov nášho projektu je vzdelávanie pracovníkov, ktorí vykonávajú svoje služby v domácnosti klienta, ale je len veľmi málo kurzov, v ktorých sa berie do úvahy

dimenzia zdravotného postihnutia.

Od.: Verejný/súkromný/intímny priestor: keď nejaký odborník zasahuje, verejne vniká do súkromného, dokonca vtrhne do intímneho.

Ot.: Rozhodli ste sa pracovať s osobami so zdravotným postihnutím preto, lebo máte postihnuté dieťa?

Od.: Nie, oveľa skôr, lebo sme mali v rodine zdravotné postihnutie. Vyštudovala som pedagogiku a našla som si prácu v oblasti zdravotného postihnutia.

Byť matkou a zároveň odborníčkou je tromf pre učiteľku. Ak rešpektujeme logiku partnerstva, toto nie je problémom, je to skôr obohatenie, môžeme si rozumieť.

Príspevok Prezentácia oddelenia vzdelávania v AWIPH

Bernadette ALLOIN, z Valónskej agentúry pre integráciu osôb so zdravotným postihnutím (Agence Wallonne pour l'intégration des personnes handicapées)

Niekoľko slov ohľadne politiky vzdelávania.

Naše oddelenia majú povinnosť vytvoriť plán vzdelávania rozvrhnutý minimálne na 2 roky vopred.

AWIPH teda ponúka vzdelávanie/školenia, ktoré sú požadované jednotlivými oddeleniami/službami.

Poradný výbor zhromažďí zástupcov jednotlivých služieb, rodičov, pracovníkov, funkcionárov AWIPH. Tento výbor navrhuje vzdelávanie/školenia, ktorých sa môžu zúčastniť aj odborní pracovníci.

Keď v niektorej lokalite organizujeme vzdelávanie, odpovedáme tak na špecifickú požiadavku, kde pôsobí tím viacerých lektorov odborníkov.

Keď sa zúčastňujeme vzdelávania podľa katalógu, zámerom je v prvom rade podeliť sa o skúsenosť medzi odbornými pracovníkmi viacerých oddelení/služieb.

Každoročne sú organizované konferencie a semináre.

Na záver by som sa chcela podeliť o problémy: ako zabezpečiť poskytovanie služieb/funkčnosť oddelenia, keď odborní pracovníci sú na školení? Je to dilema medzi potrebami vzdelávať sa a poskytovaním pomoci.

Máme odpozorované, že vzdelávať sa chcú ľudia, ktorí sú najviac kvalifikovaní.

Ale vychovávatelia sa vzdelávajú málo, lebo sa nedokážeme postarať o klientov, pokiaľ vychovávatelia nie sú v práci.

Aby sme zvládli tieto ťažkosti, zabezpečujeme supervízie lektorov pracovníkom, ktorý prichádza na oddelenia.

Menej vzdelaní pracovníci sú paralyzovaní, pokiaľ by sa mali školíť niekde mimo zariadenia.

Preto treba organizovať školenia interným spôsobom.

Diskusia s účastníkmi

Ot.: Máte aj vzdelávanie týkajúce sa zrakového postihnutia?

Od.: Pre ZP nemáme nič, lebo sa ku nám nedostala žiadna požiadavka na tento typ kurzu. Existujú veľké združenia s veľkými objemami zdrojov, ktoré tieto požiadavky plnia priamo.

Iným problémom je nedostatok vzdelávania pre ľudí, ktorí nepôsobia vo vzdelávacom sektore. Títo nachádzajú len málo kurzov v AWIPH a majú ťažkosti sa zúčastniť tých kurzov, ktoré sú ponúkané.

Ot.: Povedali ste, že pracovníci s najnižšou kvalifikáciou sa málo zaujímajú o vzdelávanie. Analyzovali ste príčiny tohto stavu?

Od.: Chýba im kultúra vzdelávania, vzdelávanie ako také odmietajú. Treba im dodať opätovne chuť formovať sa alebo navrhnuť vzdelávanie v novom modeli (viď. napríklad ligue d'impro).

Je na lektorovi, aby sa prispôbil svojim štážistom a nie naopak.

Európska komisia

GR Spravodlivosť, jednotka «Práva osôb so zdravotným postihnutím»

Johan ten Geuzendam, vedúci jednotky.

Európska stratégia na roky 2010 - 2020 pre osoby so zdravotným postihnutím.

Chcel by som vám poskytnúť všeobecný pohľad na politiku v prospech ľudí so zdravotným postihnutím.

Potom možno budeme môcť vidieť prepojenie medzi vašou akciou a našou politikou.

Náš európsky prístup pracuje často nepriamo, pomocou členských štátov, medzi politikmi a odborníkmi z praxe.

Prístup k postihnutiu sa zakladá na ľudských právach, upustilo sa od medicínskeho modelu.

Treba sa pozrieť na článok 1 dohody Spojených národov ohľadne práv osôb so zdravotným postihnutím.

Naša politika spočíva v odstraňovaní bariér a zabezpečení plného pôžitku ľudských práv a základných slobôd pre všetkých ľudí so zdravotným postihnutím.

Niekoľko čísel: v EÚ žije 500 miliónov obyvateľov, odhaduje sa že 16 % z nich (80 miliónov) trpí dlhodobou chorobou alebo zdravotným postihnutím.

Existuje korelácia medzi zdravotným postihnutím a starnutím. Ľudia so zdravotným postihnutím sú neustále neúmerne vylučovaní z trhu práce. 46 % ľudí so zdravotným postihnutím má prácu, oproti 72 % ľudí bez postihnutia (údaje spred niekoľkých rokov,

aktuálne čísla sú možno ešte horšie).

EÚ a štáty v januári 2011 ratifikovali dohodu OSN o ľuďoch so zdravotným postihnutím. 24 členských štátov ratifikovalo túto dohodu. Povinnosti, ktoré vyplývajú z tejto dohody musia členské štáty zaviesť do praxe podľa ich vlastných kompetencií.

Pred 3 rokmi prijala EÚ európsku stratégiu na roky 2010 - 2020 v prospech osôb so zdravotným postihnutím.

Do všetkých európskych politík sa integruje otázka zdravotného postihnutia (doprava, štrukturálne fondy, IKM, zdravotníctvo, vnútorný trh, výskum, ...).

Táto práca sa vykonáva v dialógu s občianskou spoločnosťou a s organizáciami zastupujúcimi osoby so zdravotným postihnutím.

Organizujeme konferenciu Dňa Európy osôb so zdravotným postihnutím. Financujeme aj niekoľko neziskových organizácií.

Dostupnosť = bezbariérovosť

Existuje európsky akt pre dostupnosť = bezbariérovosť.

Každoročne organizujeme Access Awards. Vid' brožúrka Awards 2012.

Dostávam veľa listov, predovšetkým z Francúzska, kde mi píšu, že zákony a texty nie sú aplikované v praxi.

Diskusia s účastníkmi

Ot.: Aké projekty by ste radi financovali v budúcom rozpočtovom období?

Od.: Financujeme niektoré neziskovky, to by malo pokračovať. Pokiaľ ide o dotácie, GR Spravodlivosť nie je veľmi bohaté, aby mohlo financovať konkrétne projekty v členských štátoch. Treba sa obrátiť na štrukturálne fondy, na národné riadiace authority.

Ot.: Existujú dotácie pre samotných ľudí? Napríklad na mobility?

Od.: Treba sa obrátiť na národné authority. Priama podpora ľudí existuje v rámci zamestnanosti (ESF poskytuje zdroje na asistenciu pre ľudí, aby sa im umožnilo pracovať).

Ale priama podpora ľudí zdravotným postihnutím nie je financovaná z EÚ.

Ot.: To čo vidíme u nás (Belgicko) je skupina populácie, ktorá nikdy nebude mať prístup na trh práce (mentálne postihy). Zámerom dohody je poukázať na kompetencie ľudí. Hoci niektorí ľudia majú skutočné kompetencie, prácu nájdu len veľmi ťažko.

Od.: Máme pilotné projekty na podporu zamestnanosti. Napríklad, máme jeden projekt s autistami.